

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Constantin Alerguș, Elena Covalenco, Ion Arhiliuc, Ion Druță,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Bălți, Natalia Cîrnațel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2013, în cauza penală în privința lui

Rusu Sergiu Vladimir,

născut la 28 martie 1986, originar și domiciliat în or. Ungheni, str.I. Creangă 17, ap. 101.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 mai 2010 – pînă la 12 martie 2011 (prima instanță);*
- 2. de la 28 aprilie 2011 – pînă la 23 noiembrie 2011; de la 17 iulie 2012 – pînă la 23 ianuarie 2013 (instanța de apel);*
- 3. de la 23 martie 2012 – pînă la 12 iunie 2012; de la 21 mai 2013 – pînă la 19 noiembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Procurorul N. Suvac care a susținut recursul ordinar, solicitînd casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Partea vătămată Cojocari Grigore a susținut recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, solicitînd admiterea acestuia.

Avocatul Zaharia Procopie și inculpatul Rusu Sergiu care s-au pronunțat pentru respingerea recursului ordinar declarat de procuror, considerându-l neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 12 martie 2011, Rusu Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3), 188 alin. (2) lit. f) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Rusu Sergiu a fost învinuit de faptul că, în noaptea spre 01 martie 2010, aflându-se în or. Ungheni, în apropierea barului „Șanghai”, cartierul Dănuțeni, în urma unui conflict apărut spontan între el și cet. Cojocari Grigore, a încălcat grosolan ordinea publică și a manifestat deosebită obrăznicie, acțiuni însoțite cu aplicarea violenței, săvârșite în următoarele circumstanțe:

Rusu Sergiu, aflându-se la volanul autoturismului personal de model „Hyndai Accent”, cu n/î C OP -189, a ajuns autoturismul „Peugeot Partner”, condus de Grigore Cojocari, i-a amenințat pe toți cei aflați în automobil cu răfuiala fizică, aplicând o lovitură cu pumnul în parbrizul automobilului, în urma loviturii parbrizul a fost deteriorat. Ulterior, Rusu S. a urcat la volanul autoturismului de model „Hyndai Accent”, cu n/î C OP -189 și, a început să urmărească automobilul condus de Gr. Cojocari, care, a fugit de la fața locului spre s. Bușila, r-nul Ungheni prin s. Pîrlița. În timpul urmăririi, Rusu S. i-a creat lui Cojocari Gr. situații de accident rutier prin blocarea trecerii și oprirea bruscă a automobilului său înaintea automobilului părții vătămate. Ca urmare, automobilul condus de partea vătămată Gr. Cojocari la ieșirea din s. Pîrlița s-a răsturnat și a fost deteriorat. Automobilul s-a răsturnat, iar Rusu S. s-a apropiat de victimă, l-a scos cu forța din mașină și cu o bară metalică i-a aplicat o lovitură în față, cauzându-i conform raportului de expertiză medico – legală nr. 48 din 11 martie 2010, vătămări corporale medii.

2.1. Tot el, Rusu Sergiu de către organul de urmărire penală a fost învinuit că, aflându-se pe traseul la ieșirea din s. Pîrlița spre s. Bușila, r-nul Ungheni, folosindu-se de faptul, că în urma acțiunilor violente care erau

periculoase pentru Gr. Cojocari a fost înăbușită rezistența ultimului, i-a sustras 2850 lei, iar din salonul automobilului un telefon mobil de model „Fly” la prețul de 1000 lei, un casetofon de model „ Pioneer” la prețul de 1800 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5150 lei.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către:

- procuror, care, a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusu Sergiu să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit.f) Cod penal, la 6 ani închisoare și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă lui Rusu Sergiu de 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea soluției solicitate, procurorul a invocat că instanța de fond incorect a apreciat probele administrate, deoarece partea acuzării a prezentat suficiente probe care, în opinia acestuia, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate, acestea nefiind apreciate de instanță la justa lor valoare, și anume: declarațiile părții vătămate Cojocari Grigore, martorilor și alte probe care au fost puse la baza învinuirii și, neîntemeiat a adoptat o sentință de achitare pe învinuirea adusă în baza art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

- partea vătămată Cojocari Grigori, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Rusu Sergiu să fie condamnat în baza art. art. 188 alin. (2) lit. f) și art. 287 alin. (3) Cod penal, și să-i fie stabilită o pedeapsă în limitele sancțiunilor prevăzute la articolele date. Acțiunea civilă să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel a invocat, că instanța nu a dat apreciere justă declarațiilor martorilor Cojocari Gr. și Dîrzu D., care au declarat că Rusu S. intenționat a spart geamul, iar ulterior, când s-au apropiat de locul accidentului, l-au văzut pe inculpat cu o rangă de metal în mână. Astfel, consideră că în materialele cauzei există suficiente probe care confirmă vinovăția lui Rusu S. în comiterea infracțiunilor incriminate. Totodată, a

menționat că în dosar sunt prezentate actele necesare care confirmă suma prejudiciului cauzat de 27 514 lei, sumă care solicită să fie încasată integral de la inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2011, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de acuzatorul de stat și al părții vătămate Cojocari Grigore, cu menținerea sentinței.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, cumulul de probe prezentate de către acuzare în susținerea învinuirii aduse, nu confirmă comiterea de către inculpatul Rusu Sergiu a faptelor imputate, ci dimpotrivă denotă nevinovăția lui, ele fiind contradictorii și insuficiente.

Colegiul a constatat că instanța de fond corect a reținut lipsa probelor ce demonstrează că inculpatul iar fi cauzat părții vătămate careva vătămări corporale, deoarece, potrivit raportului de expertiză medico-legală nu a fost posibil de stabilit mecanismul provenirii vătămarilor corporale.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiul de drept prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, pe motiv că instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, pripit și greșit au concluzionat despre nevinovăția inculpatului. La fel, a menționat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor și probelor prezentate, invocate în apel, iar decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 iunie 2012, a fost admis recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 noiembrie 2011 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Rejudecând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2013, au fost admise apelurile declarate de procuror și partea vătămată Cojocari Grigore, casată parțial sentința Judecătoriei Ungheni din 12 martie 2011 în partea achitării lui Rusu Sergiu în baza art.

287 alin. (3) Cod penal și, pronunțată în această parte o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Rusu Sergiu a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare. În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Cojocari Grigore a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

9. Colegiul penal al Curții de Apel a conchis că instanța de fond fără just temei și fără o motivare a respins probele administrate de organul de urmărire penală privind învinuirea adusă lui Rusu Sergiu în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, fapt ce a dus la achitarea ilegală a acestuia, totalitatea probelor administrate și cercetate nu confirmă temeinicia achitării lui, în cauză fiind prezente suficiente probe pertinente, concludente și utile, care urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului pe acest capăt de învinuire. Astfel, Colegiul penal a rezumat că, prin probele administrate și cercetate s-a constatat că în acțiunile lui Rusu S. se conțin elementele infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal, iar instanța de fond greșit a interpretat legea penală și neîntemeiat l-a achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Totodată, Colegiul penal a concluzionat că în privința învinuirii aduse în baza art. 188 alin.(2) lit. f) Cod penal, instanța de fond corect l-a achitat pe inculpat, deoarece nu au fost acumulate probe veridice, suficiente care ar demonstra că Rusu Sergiu a comis fapta incriminată sub formă de tâlhărie.

În urma cercetării suplimentare a probelor solicitate, instanța de apel a constatat că afirmațiile procurorului referitor la confirmarea vinovăției inculpatului pe acest capăt de învinuire, poartă un caracter de presupunere, astfel, învinuirea adusă în acest sens nu a fost confirmată cu careva dovezi convingătoare din care să rezulte veridicitatea lor referitor la faptul că inculpatul a comis atacul cu scopul sustragerii bunurilor părții vătămate.

Referitor la cerințele părții vătămate Cojocari G. privind recuperarea prejudiciului în sumă de 27514 lei, instanța de apel a rezumat că, aceste cerințe nu au fost perfectate în corespundere cu prevederile art. 219-221 Cod

de procedură penală, fapt care ar fi dat posibilitate instanței să soluționeze acțiunea civilă în conformitate cu art.387 Cod de procedură penală.

10. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2013, a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiurile de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală solicită, casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că pedeapsa stabilită lui Rusu Sergiu în baza art. 287 alin.(3) Cod penal este prea blândă, deoarece Rusu S. nu și-a recunoscut vinovăția, a comis infracțiunea pe timp de noapte, pe traseu de circulație publică, fiind puși în pericol și alți participanți la trafic, astfel pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopul.

Recurentul consideră că instanța de apel incorect a menținut achitarea lui Rusu Sergiu în baza art. 188 alin. (2) lit.f) Cod penal, deoarece la examinarea apelurilor instanța nu a respectat prevederile art. 414, 415 Cod de procedură penală, nu s-a pronunțat asupra tuturor probelor și nu a motivat în toate cazurile motivele pentru care a respins o parte din probele cercetate.

Totodată, în decizia contestată neîntemeiat s-a invocat că acuzarea nu a propus cercetarea probelor și instanța a fost în imposibilitate de a verifica aceste probe pe capătul de învinuire în baza art. 188 alin. (2) lit. f) Cod penal. Menționează că acuzarea a declarat apel pe motivul ilegalității achitării inculpatului în baza art.188 alin.(2) lit.f) Cod penal și blândeții pedepsei pe art.287 alin.(3) Cod penal, astfel procurorul participant în ședința instanței de apel a susținut apelul integral, solicitând reluarea cercetării judecătorești și examinarea suplimentară a probelor referitor la ambele capete de învinuire. Consideră, că în cadrul urmăririi penale au fost acumulate probe care urmează a fi apreciate de către instanțele judecătorești prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

11. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, acuzatorul de stat invocă că temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de

procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și motivarea soluției contrazice dispozitivul și când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată, că nici unul din prevederile pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul reține că acuzatorul de stat este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel și cu încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului în baza art.287 alin.(3) Cod penal, însă critică hotărârea contestată în partea pedepsei, nefiind de acord cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Lui Rusu Sergiu în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, executarea pedepsei stabilite fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca aceasta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, în limitele de la 1 la 5 ani.

Excepție de la aceasta regulă, potrivit alin.(4) al art. 90 Cod penal, fac, doar infracțiunile deosebit de grave și excepțional de grave.

Infracțiunea de comiterea cărei S. Rusu a fost recunoscut vinovat și condamnat (art.287 alin.(3) Cod penal), prevede pedeapsa închisorii de la 3 la 7 ani, iar potrivit art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor

grave și potrivit legii nu există nici un impediment în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată, urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei.

Instanța de recurs reține, că pedeapsa numită lui Rusu Sergiu, este în limitele sancțiunii prevăzute în art.287 alin.(3) Cod penal, și nu au fost stabilite careva restricții în aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Prezența cumulului de circumstanțe atenuante, comiterea unei infracțiuni pentru prima dată, caracteristica pozitivă, lipsa circumstanțelor agravante, au permis instanței de apel a cărei hotărîre se contestă, să-i aplice lui Rusu Sergiu o pedeapsă echitabilă, care corespunde prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, hotărîre, pe care Colegiul penal lărgit o apreciază ca fiind corectă și legală.

Colegiul penal consideră că argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Totodată, instanța de recurs conchide că referitor la învinuirea adusă lui Rusu S. în baza art. 188 alin.(2) lit. f) Cod penal, instanța de apel just a concluzionat că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, menționînd că acuzarea în descrierea faptei de tîlhărie nu a invocat latura subiectivă, anume în scopul sustragerii bunurilor, care este o parte componentă a infracțiunii sub formă de tîlhărie.

Astfel, în ordonanța de punere sub învinuire a lui Rusu Serghei în baza art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal, nu este descrisă învinuirea că a fost comis atac cu scopul sustragerii bunurilor persoanei, însoțit de violență periculoasă, fiind indicat doar că „*Rusu S. folosindu-se de faptul că în urma acțiunilor violente periculoase pentru viață sub formă de lovitură cu o rangă în fața,*

în urma cărui fapt a fost înăbușită rezistența lui Cojocaru Gr. cauzându-i leziuni corporale medii, i-a sustras bunuri în sumă totală de 5150 lei”.

La fel, prin învinuirea adusă lui Rusu S. în baza art. 287 alin.(3) Cod penal, acuzarea indică că, huliganismul incriminat s-a finisat cu cauzarea leziunilor corporale victimei, iar în învinuirea adusă potrivit art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal a menționat că *„folosindu-se de faptul că în urma aceleași acțiuni violente sub formă de lovitură cu rangă în față, în urma cărui fapt a fost înăbușită rezistența victimei, Rusu S. a sustras bunuri materiale”.*

Instanța de apel a menționat că, inițial la 04 martie 2010 urmărirea penală a fost pornită în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, iar ulterior, la 20 aprilie 2010 a fost pornită urmărirea penală în baza art. 287 alin.(3) Cod penal și cauzele au fost conexe, iar din actele de constatare nici nu rezultau elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 Cod penal, totodată, potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 20.04.2010 (f.d.138, vol.I) inculpatului Rusu Sergiu i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 287 alin.(3) și 188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

Colegiul penal remarcă că inițial partea vătămată Gr. Cojocari nici nu a declarat despre faptul că a fost atacat de către Rusu Sergiu și că i-au fost sustrate bunurile, fiindcă în procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 04 martie 2010 (f.d.4, vol.I), partea vătămată roagă *„să fie luate măsurile cu o persoană necunoscută care, în noaptea de 01.03.2010, aproximativ la orele 01⁰⁰, l-a urmărit cu automobilul până la ieșirea din s. Pîrlița, r-nul Ungheni, unde, victima neisprăvindu-se cu conducerea automobilului s-a răsturnat peste șanț, iar la ieșirea din automobil persoana dată l-a apucat de haine și i-a aplicat o lovitură cu o verghea, posibil metalică în regiunea feței, cauzându-i leziuni corporale medii”.*

Curtea de Apel Bălți a considerat că nu pot fi reținute ca probe declarațiile date de partea vătămată Cojocari Gr. în cadrul urmării penale (f.d.9, vol.I), care a declarat *„că după ce Rusu S. l-a lovit cu o rangă în față, a scos din mașină casetofonul, iar din buzunar i-a sustras bani”*, deoarece acestea sunt susținute numai de victimă și nu sunt confirmate prin alte probe concrete și obiective.

Potrivit declarațiilor martorului Dîrzu D. nu rezultă că Cojocari G. a declarat imediat că de către Rusu S. i-au fost sustrași din buzunar bani, după

cum susține victima, deoarece acesta a comunicat că nu cunoaște câți bani avea G. Cojocari, iar a doua zi fiul Grigore i-a spus că lipsesc banii și casetofonul.

La fel, declarațiile părții vătămate referitor la sustragerea casetofonului și telefonului se combat și prin declarațiile martorului Gîrbu Andrei, date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședințelor instanței de fond și apel (f.d.75-76, 197-198, vol.I, 32-33, vol.II), care a comunicat că în noaptea de 01 martie 2010 la solicitarea lui Costenco A. a participat la evacuarea de pe traseu a unui automobil de culoare albă care era accidentat, iar „*Cînd Rusu S. a urcat în mașina accidentată i-a arătat un telefon și casetofon, bunurile nominalizate erau în mașină cînd aceasta era urcată în evacuator..., ulterior, cînd au ajuns la poliție în or.Ungheni, inculpatul a întrebat ce să facă cu bunurile (casetofonul, telefonul), la ce acesta i-a răspuns ca să le transmită persoanei care întocmea actul de predare-primire. Cînd a doua zi inculpatul a venit pentru a transmite lucrurile, băiatul de la parcare, a zis că nu poate să le primească, deoarece a întocmit deja actul*”.

Declarațiile martorului Gîrbu Andrei sunt confirmate și prin declarațiile inculpatului Rusu S. care a menționat că, „*băiatul cu evacuatorul i-a spus ca să pună bunurile depistate în mașina accidentată și anume – telefonul mobil și casetofonul la el*”. A doua zi a fost la poliție pentru a transmite lucrurile, însă aceștia i-au zis ca lucrurile să le predea lui Cojocari Gr.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că tîlhăria presupune nu oricare violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, dar numai violența care este legată de atac asupra unei persoane, cu scopul sustragerii bunurilor.

Infrațiunea prevăzută la art. 188 Cod penal este o infrațiune formală și se consideră consumată din momentul săvîrșirii atacului asupra victimei, dacă acesta este însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Prin „**atac**” se înțelege acțiunea agresivă a făptuitorului, surprinzătoare pentru victimă, care este însoțită de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe.

Latura subiectivă a faptei incriminate la art. 188 Cod penal se manifestă, prin vinovăție sub formă de intenție directă. La calificare, este obligatorie stabilirea scopului special – de sustragere – cel prin care se exprimă scopul de cupiditate.

Astfel, în speță nu s-a constatat atacul tâlhăresc comis de către Rusu Sergiu, cu scopul sustragerii bunurilor victimei.

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare corect au conchis că învinuirea adusă lui S. Rusu în baza art. 188 alin. (2) lit.f) Cod penal nu și-a găsit confirmarea. Or, nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședința de judecată acuzarea nu a prezentat probe, care ar fi demonstrat că Rusu Sergiu a comis atacul în privința lui Cojocari Gr. în scopul sustragerii bunurilor.

Colegiul penal lărgit constată ca întemeiate concluziile instanței de fond și de apel referitor la achitarea inculpatului de sub învinuirea de comitere a infracțiunii de tâlhărie, concluzii care, cum s-a menționat mai sus, detaliat sînt motivate și se bazează pe aprecierea obiectivă și sub toate aspectele a probelor administrate.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea acestora de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Din textul deciziei rezultă că, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de procuror. Autorul recursului nu aduce careva argumente, care ar combate concluzia instanțelor de judecată, dimpotrivă argumentele invocate de procuror în cererea de recurs ordinar repetă întocmai argumentele expuse anterior în apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat.

Astfel, Colegiul conchide că instanțele de judecată corect au reținut în acest sens prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală, sub aspectul că o sentință de condamnare se adoptă numai în condiția în care vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii a fost confirmată printr-un ansamblu de probe cercetate de către instanța de judecată. O sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri. Colegiul reține că ambele instanțe de judecată au ținut seama de aceste prevederi legale, precum și de principiul că toate dubiile apărute și care nu pot fi înlăturate, se tratează în favoarea

inculpatului și au adoptat soluții întemeiate pe învinuirea adusă în baza art. 188 alin.(2) lit.f) Cod penal.

În consecință, se apreciază că nu există temeii legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se impune respingerea recursului declarat de procuror ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate fiind una legală și întemeiată.

12. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul, în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Natalia Cîrnațel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 ianuarie 2013 în cauza penală în privința lui *Rusu Sergiu Vladimir*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la 03 decembrie 2013, ora 09³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Elena Covalenco

Ion Arhiliuc

Ion Druță